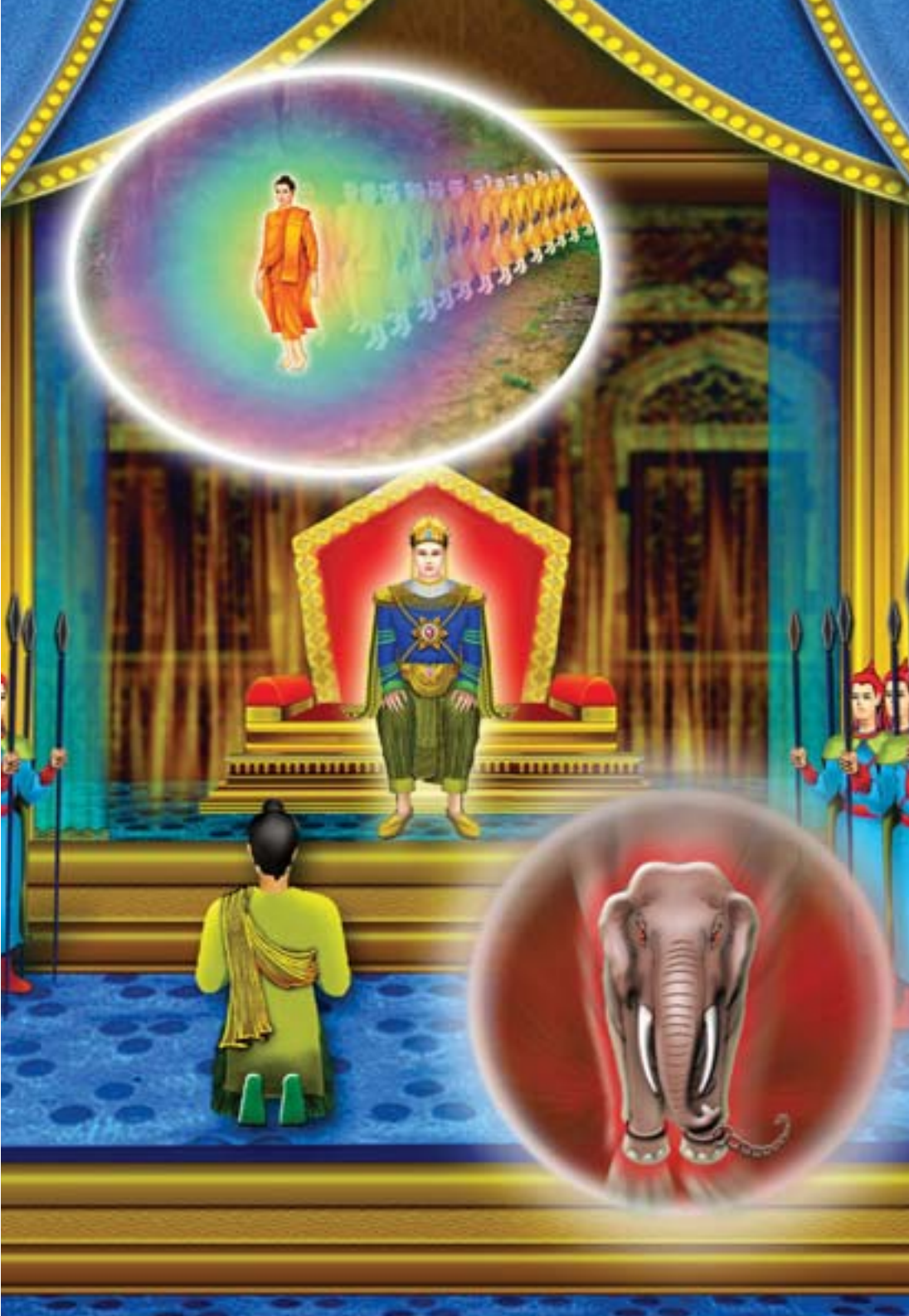

๒๘

พ ร ะ ปิ ย ทั ส สี พุ ท ธ เจ้ า (๓)

พระตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ปราชน์กล่าวว่า
เป็นยอดแห่งสัตว์ทั้งปวงนั้น สัตว์เหล่าใดเลื่อมใสในพระพุทธเจ้า
สัตว์เหล่านั้นชื่อว่าเลื่อมใสในวัตถุอันเลิศ เมื่อเลื่อมใสในวัตถุ
อันเลิศ ก็ย่อมได้ผลอันเลิศ

พระปิยทัสสีพุทธเจ้า (๓)

๒๕๓

วันเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทุกชีวิตอย่างสัวัยเสื่อมและ
วัยชรา หากเรามองย้อนไปพิจารณาการกระทำของเรามาแล้ว
พบว่า เราได้ใช้วันเวลาของเราอย่างมีคุณค่า ทำสิ่งที่เป็น
ประโยชน์เป็นที่พึงแก่ตน ด้วยการบำเพ็ญทาน รักษาศีลและ
เจริญภาวนา เราย่อมจะมีแต่ความปลื้มปิติเป็นเครื่องตอบแทน
เพราะทาน ศีล ภาวนาที่เราประพฤติปฏิบัติจนเป็นอาจิณกรรม
นั้น จะกลั่นกาย วาจา ใจของเราให้ใสสะอาดบริสุทธิ์ และดึงดูด
แต่สิ่งที่ดีงามเข้ามาหาตัวเรา โดยเฉพาะการฝึกฝนใจให้บริสุทธิ์
หยุดนิ่งเสมอ จะทำให้เราไม่กลัวต่อมรณภัย ซึ่งเสมือนระเบิด-
เวลาของชีวิตที่ติดตัวเรามา และเกิดขึ้นกับเราได้ทุกเวลาเพราะ
ความตายไม่มีนิमितหมาย

มีวาระพระบาลีที่ปรากฏใน ปสาทสูตร ว่า

“ความเสื่อมใสในวัตถุอันเลิศ ๔ ประการนี้ คือ ๑. สัตว์
ทั้งหลาย ไม่มีเท่าก็ดี สองเท่าก็ดี สี่เท่าก็ดี มีเท่ามากก็ดี
เป็นผู้มีรูปก็ดี ไม่มีรูปก็ดี เป็นผู้มีสัญญาก็ดี ไม่มีสัญญาก็ดี มี
สัญญาก็มิใช่ ไม่มีสัญญาก็มิใช่ มีประมาณเท่าใด พระตถาคต
อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ปราชนกกล่าวว่า เป็นยอดแห่งสัตว์
ทั้งปวงนั้น สัตว์เหล่าใดเสื่อมใสในพระพุทธเจ้า สัตว์เหล่านั้น
ชื่อว่าเสื่อมใสในวัตถุอันเลิศ เมื่อเสื่อมใสในวัตถุอันเลิศ ก็
ย่อมได้ผลอันเลิศ

พระปิยทัสสีพุทธเจ้า (๓)

๒๕๘

๒. ธรรมทั้งหลาย ที่เป็นสังขตะมีประมาณเท่าใด อริยมรรคมีองค์ ๘ ปราชนึกกล่าวว่าเป็นยอดแห่งธรรมทั้งปวงนั้น สัตว์เหล่าใดเลื่อมใสในอริยมรรคมีองค์ ๘ สัตว์เหล่านั้นจึงชื่อว่าเลื่อมใสในวัตรอุณหสิล เมื่อเลื่อมใสในวัตรอุณหสิล ก็ย่อมได้ผลอุณหสิล

๓. ธรรมทั้งหลายทั้งที่เป็นสังขตะและที่เป็นอสังขตะ มีประมาณเท่าใด วิราคธรรม ปราชนึกกล่าวว่าเป็นยอดแห่งธรรมทั้งปวงนั้น วิราคธรรม คือ ธรรมเป็นที่ยังความเมาให้สร้างไป เป็นที่สงบระงับเสียสิ้นซึ่งความกระหาย เป็นที่ถอนขึ้นซึ่งอาลัย เป็นที่เข้าไปตัดเสียซึ่งวัฏฏะ เป็นที่สิ้นตัณหา เป็นที่ปราศจากกำหนด เป็นที่ดับทุกข์ คือนิพพาน สัตว์เหล่าใดเลื่อมใสใน วิราคธรรม สัตว์เหล่านั้น จึงชื่อว่าเลื่อมใสในวัตรอุณหสิล เมื่อเลื่อมใสในวัตรอุณหสิล ก็ย่อมได้ผลอุณหสิล

๔. สงฆ์ทั้งหลายก็ดี คณะทั้งหลายก็ดี มีประมาณเท่าใด สงฆ์สาวกของตถาคต ปราชนึกกล่าวว่าเป็นยอดแห่งสงฆ์แห่งคณะทั้งปวงนั้น สงฆ์สาวกของตถาคต คือ คู่แห่งบุรุษ ๔ บุรุษบุคคล ๘ นี่คือสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ควรของค่านับ ผู้ควรของต้อนรับ ผู้ควรของทำบุญ ผู้ควรทำอัญชลี ผู้เป็นนาบุญของโลกไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า สัตว์เหล่าใดเลื่อม

พระปิณฑบาตพุทธเจ้า (๓)

๒๕๕

ใสในพระสงฆ์ สัตว์เหล่านั้นจึงชื่อว่าเลื่อมใสในวัดอุณเลิศ เมื่อเลื่อมใสในวัดอุณเลิศ ผลอันเลิศย่อมบังเกิดขึ้น”

ความเลื่อมใสในสิ่งต่างๆ ของมนุษย์มีหลากหลาย แล้วแต่ใครจะเข้าใจว่าเป็นที่พึงได้ เมื่อเลื่อมใสและปฏิบัติตามสิ่งเหล่านั้นแล้ว ต่างหวังว่าจะได้รับความสุขกายสบายใจ ได้ความปลอดภัยอบอุ่นใจ สำหรับในทางพระพุทธศาสนา สิ่งที่เป็นที่ตั้งแห่งความเลื่อมใสหลักๆ คือ พระพุทธเจ้า พระธรรมและพระสงฆ์ ซึ่งเมื่อยังจิตให้เลื่อมใสแล้ว จะเป็นทางมาแห่งมหากุศลอันเลิศ อานิสงส์ในการทำใจให้เลื่อมใสในพระรัตนตรัย มีผลยิ่งใหญ่ไพศาลจักนับจักประมาณมิได้ ท่านจะช่วยปกป้องรักษาให้เราปลอดภัยทั้งในโลกนี้และโลกหน้าได้ เพราะฉะนั้นในครั้งนี้อมาเพิ่มเติมความเลื่อมใสในพระพุทธเจ้า ด้วยการฟังเรื่องอานุภาพอันไม่มีประมาณของพระปิณฑบาตพุทธเจ้ากันต่อ

*เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงทำลายทิฐิของเจ้าลัทธิต่างๆ ได้หมด มนุษย์สมัยนั้นล้วนมีพระพุทธเจ้าเป็นสรณะ เมื่อมาฟังธรรมและปฏิบัติธรรมต่างได้บรรลุธรรมากลิมัยกันนับไม่ถ้วน แต่ยังมีพระมหาปทุมราชกุมารที่เป็นมิถิลาทิฐิ มีจิตคิดประทุษร้ายในพระพุทธเจ้าได้รับสั่งให้นายความูข้างปล่อยพญาช้าง

พระปิยทัสสีพุทธเจ้า (๓)

๒๖๐

ชื่อ โทณมุขะ เพื่อหมายจะปลงพระชนม์ของพระผู้มีพระภาคเจ้า

ด้วยเกรงพระราชอาชญา นายควาญช้างไม่ได้พิจารณาถึงบุญบาป เพราะถ้าไม่ทำตามราชบัญชา เขาต้องถูกประหารหรือต้องพ้นจากตำแหน่งแน่นอน เขาจึงจำเป็นต้องมอมเมาพญาช้างโทณมุขะ ที่มีงวงยาวเสมือนธนู มีใบหูกว้างใหญ่ ตาเหลืองเหมือนน้ำผึ้ง ตะโพกหนาทึบกลมกลิ้ง งามเหมือนงอนไถ ขนหางสวย โคนหางน่ายำเกรง สมบูรณ์ด้วยลักษณะครบทุกอย่าง มีกำลังเท่าช้างสารถึง ๗ เชือก ให้ตกมันถึง ๗ ครั้ง

ทันทีที่พญาช้างโทณมุขะซึ่งมีฤทธานุภาพมากดุจช้างเอราวัณหลุดไปเท่านั้น ก็ฆ่าช้าง ม้า วัว มนุษย์ชาย หญิง มีอะไรขวางหน้าก็ฆ่าและทำลายเสียสิ้น ทำให้ทั้งเนื้อทั้งตัวชุ่มโชกไปด้วยเลือด ครั้นเห็นพระศพลกำลังเสด็จมาพร้อมด้วยพระสาวกแต่ไกล ก็รีบปรีเข้าหาที่กำลังเร็วเหมือนครุฑบินไปในอากาศ มุ่งตรงไปหาพระผู้มีพระภาคเจ้าทันที ชาวเมืองเห็นดังนั้น ต่างส่งเสียงร้องลั่นด้วยความเป็นห่วงพระพุทธองค์

พระมหามุนีพุทธเจ้าทรงแลดูพญาช้างซึ่งกำลังวิ่งมาด้วยความเร็ว ด้วยพระหฤทัยเยือกเย็นและพระมหากริอุณา ทรงแผ่พระเมตตาไปยังพญาช้างนั้น พญาช้างได้รับกระแสแห่งเมตตาธรรมก็กลับได้สติ รู้สึกสำนึกผิดอย่างใหญ่หลวง ไม่อาจยืน

พระปิยทัสสีพุทธเจ้า (๓)

๒๖๑

ต่อหน้าพระผู้มีพระภาคเจ้าได้ จึงหมอบชบศีรษะลงแทบเบื้อง
ยุคลบาทของพระองค์

ชาวเมืองเห็นอาการของพญาช้างเช่นนั้น ต่างมีใจเปี่ยม
ด้วยปีติอย่างยิ่ง พากันส่งเสียงโห่ร้องสาธุการก็ยกกองบูชาพระองค์
ด้วยดอกไม้หอม มาลัย จันทน์จรัญหอมและเครื่องประดับต่างๆ
เทพเทวีก็นับถือลั่นในท้องนภาภาค พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแลดู
พญาช้างซึ่งหมอบชบศีรษะลงแทบเบื้องพระบาท ทรงลูบกระพอง
ของพญาช้างด้วยฝ่าพระหัตถ์ และทรงพร่ำสอนด้วยพระธรรม-
เทศนาว่า

“ดูก่อนพญาช้าง เจ้าจงฟังคำของเราซึ่งประกอบด้วย
ประโยชน์เกื้อกูล จงกำจัดความยินดีในการฆ่า ความมีจิต
ประทุษร้ายของเจ้าเสีย เจ้าจงเป็นช้างที่น่ารัก ดูก่อนพญาช้าง
ผู้ใดเบียดเบียนสัตว์ด้วยโลภะ โทสะ หรือโมหะ ผู้นั้นย่อมเสวย
ทุกข์อันร้ายกาจในมหานรกตลอดกาลนาน ดูก่อนพญาช้าง เจ้า
อย่าได้ทำกรรมนั้นด้วยความประมาท หรือด้วยความเมาอีกเลย
เพราะผู้ทำสัตว์มีชีวิตให้ตกลงไป ย่อมประสบทุกข์แสนสาหัสใน
มหานรกตลอดกาล ครั้นเสวยทุกข์อันร้ายกาจในมหานรกแล้ว
เมื่อไปสู่มนุษยโลก ย่อมเป็นผู้มีอายุสั้น มีรูปร่างไม่สมปรารถนา

ดูก่อนพญาเดชกฤษณเจ้ารู้ว่าชีวิตเป็นที่รักยิ่งของเจ้าฉันใด

พระปิยทัสสีพุทธเจ้า (๓)

๒๖๒

ชีวิตของผู้อื่นย่อมเป็นที่รักฉันนั้น พึงงดเว้นปาณาติบาตอย่างเด็ดขาด เพราะผู้เว้นขาดจากปาณาติบาต ย่อมเป็นที่รักที่ชอบใจในโลกนี้ เบื้องหน้าแต่กายแตกดับไป ย่อมเข้าถึงสุคติโลกสวรรค์ ใครๆ ในโลกย่อมไม่ปรารถนาให้ทุกข์มาถึงตน ทุกคนย่อมแสวงสุขกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเจ้าจงละการเบียดเบียน จงเจริญเมตตา และกรุณาตามสมควรเถิด”

พญาช้างได้ซึมซับกระแสพระธรรมเทศนาที่ประกอบด้วยพระเมตตา รู้สึกลำบากผิด จึงกลับเป็นช้างที่ฝึกดีแล้วยิ่งกว่าเดิม ขณะเดียวกัน มหาชนที่มาประชุมต่างได้ฟังธรรมจากพระพุทธองค์ ธรรมภาณิสมย์เกิดขึ้นแก่สัตว์ ๘๐,๐๐๐ โกฏิ นับเป็นอภิสมัยครั้งที่ ๓ ที่พระองค์ทรงโปรดเหล่าเวไนยสัตว์ให้บรรลุธรรมตามพระองค์ นี่เป็นชัยชนะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยเมตตา และพุทธานุภาพที่ไม่มีใครเสมอเหมือน พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ ทรงมีอานุภาพไม่มีประมาณ มีพระคุณยิ่งใหญ่ เมื่อเราทำจิตให้เลื่อมใสในพระพุทธเจ้าผู้เลิศแล้ว ผลบุญอันเลิศที่เป็นอจินไตยย่อมบังเกิดขึ้น และจะติดตามเราไปทุกภพทุกชาติ ดังนั้นให้ทุกท่านหมั่นทำความเลื่อมใสในพระรัตนตรัย และหมั่นเจริญพุทธานุสติให้ดี เราจะได้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายในกันทุกคน

